jun. 28. Jeney Miklós ifjusági elnök. Szücs Kálmán jegyző.

* Mehner Vilmos kiadásában Budapesten megjelent a „Képes családi lapok" 18-ik füzete igen érdekes tartalommal. Meg kell egyuttal emlitenünk azt is, hogy e derék vállalkozónál uj és mindenesetre hézagot pótló mü indult meg „A föld és népei" czimmel. Az eddig megjelent két füzetből látható, hogy ez oly nagy gonddal van sajtó alá rendezve, miszerint minden müvelt embernek igényeit kielégitheti, maga Dr. Hunfalvy János melegen ajánlja e müvet, mi bizonyára annak életrevalósága mellett legszebb bizonylat.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor.
Főmunkatárs: Grünvald József.

— Értesités. Van szerencsém a t. szüléket értesiteni, hogy a zenedei vizsgák julius 2-án lesznek befejezve, ennélfogva jónak látom azon ifjak részére, kik eddig jártak hegedü-gyakorlásra, valamint a kik még csak ezután óhajtanak beiratkozni, ha 2 havi tanfolyamot nyitok, mivel mindkét résznek nagy előnyére válik ezen 2 havi gyakoroltatás.

Tandij havonként 3 forint.

Hitessy Lajos,
hegedü tanár.

(Értekezhetni széchényi-utczán, 1808. szám alatt, Varga Károly ur házában.)
(191.)

Árverési hirdetés.

Szteriády Sándor debreczeni kereskedő csődtömegéhez tartozó áruczikkek u. m. különféle szövet, bársony, gyapot kelmék, battiszt és karton nagy választékban, fehér gyolcs, chifon és vásznak, női kalap főkötőkre való divat virágok és egyéb különféle, nagy mennyiségben, és jó minőségü rövid áruk, a csődhitelezői választmány által nyilvános árverésen eladatni rendeltetvén, az árverés julius hó 2-ik napján d. e. 8 órakor megkezdve, az azt követő napokon folytatni fog.

A rózsatéren Barcsay István tanácsnokhoz házánál levő üzleti helyiségében megtartandó árveréshez a venni ssándékozók meghivatnak.

Debreczen 1879. junius 28.

Szilágyi Bálint,
csődtömeggondnok.

(197.)

...gyerejü
...s sorvadásnál

...féle maláta-
Bécs, Stadt, Graben, Bräunerstrasse No. 8.
...czukorkák.

Szepsi-Szt.-György (Erdély).

Gyárfás János, honvéd-főhadnagy.

...Zelmos füszerkereskedésében. (179.)

...TE du Dr. Lejosse à PARIS

...a legkedveltebb pipere-szappan a bőrszin szépitésére és javitására.

Dr. Rottschnek V. Emil urak gyógyszertá-

...APESTEN,

Rottenbiller-utcza 33.

...szai Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. 126. szám. Hétfő, junius 30.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Egyesült erővel.

Debreczen, jun. 24.

Ez a jelszava uralkodónknak; az életben látjuk, tapasztaljuk, hogy csakis azok a nemzetek tudnak előre haladni, azon országokban van jólét, mind szellemi, mind anyagi tekintetben, hol a társulás eszméje gyökeret vert; ez nagyon is természetes, mert mit egy ember vagy épen nem, vagy csak alig képes kivinni, azt egy társulat, ugy szólva, minden megerőltetés nélkül létesitheti. — Ezen eszme támadtatott meg a tegnapi napon tartott egyházi gyülésben akkor, midőn a többség szavazata épen az egyformaság miatt gáncsoltatott, sőt egy általunk igen tisztelt presbyter igyekezett, a régebbi időből hasonló esetet felmutatni, a midőn az akkori püspök ur értesülvén arról, hogy a város tanácsa saját rendőri közegeivel beszedetvén a szavazati iveket, azokra a maga jelöltjeit iratta fel s osztotta szélylyel, ez ellen tiltakozva, a már beirt szavazat-lapok helyett ismét ujjak osztattak ki.

Ha egy más hozza fel ezen esetet, talán nem is szólanánk rá, megengednők neki maga magának tetszelegni, de jelen esetben ki kell mondanunk, hogy az összehasonlitás borzasztó módon sántit, mert akkor egy városi tanács a maga rendőri közegeivel szedette be a szavazási iveket, s iratta rá a maga jelöltjeit a választók tudta nélkül, mit a püspök ur észrevévén, a már beirott szavazati iveket beszedette s uj üres iveket osztott ki a választást megelőzőleg, s igy elég ideje volt a tanács intézkedését meghiusitani. Mit mutat ez? azt, hogy a nép mikor a rendőri közegeknek odaadta iveit, engedett ugyan az erőszaknak, de mikor a püspök ur fellépett, az erőszak bilincseitől szabadulva, egészen más jelölteket állitott fel. Hát analog eset ez? Müködött itt városi tanács, vagy annak rendőrsége? mért nem próbálták beszedetni a már beirott iveket? győződtek volna meg, hogy iveiket a választók által adják-é? pedig ezen próbát megtehették volna, visszaemlékezve a felhozott eseményre; nem titokban, nyilvánosan történt minden; — de mert tudták, hogy utczánként a nép maga állitotta fel jelöltjeit, az egyesült erő ellen nem látták tanácsosnak próbát tenni.

Az utczai bizottságok téves eljárása azzal indokoltatott, hogy azok utasitás szerint jártak el; ha gyerkőczök állitanának ilyet, elnevetnők, de mikor felnőtt emberek és pedig az intelligens osztályhoz tartozók mondják, szánó mosolyunkat nem fojthatjuk el, mert hogy adhatott volna utasitást olyan eljárásra az egyház tanács, mitől a bizottságok kiküldése alkalmával, nemcsak neki, hanem maguknak a szavazóknak sem volt tudomásuk. Hiszen mi tudjuk, mikor és kiktől nyerünk utasitásokat, az ilyen állitást egyformának tekintjük az egyszeri katonáéval, ki addig és annyit beszélgette az óriássali harczát, mig utoljára maga is elhitte.

Az egyháztanácsban három inditvány tétetett. Fráter Imre tette az elsőt, mely oda megyen ki, hogy az egyháztanács ne döntsön az illetékességi kérdésben, hanem biróul kérje a superintendentiát; a másikat Nagy Ferencz ur tette, hogy uj választás rendeltessék el; és a harmadikat Kertész István tette, ki ragaszkodván a már megtörtént szavazás eredményéhez, a t[illegible]zatokat összeszámittatni, és az [illegible]ényt kihirdettetni kéri, megjegyezvé[illegible] hogy ha esetleg a Nagy Ferencz indi[illegible]nya fogadtatnék el a többség által, ő kész inditványát visszavonni s ahoz csatlakozni.

A két utolsóról nem szólunk; de igen a Molnár György által támogatott első inditványhoz, mely éppen ezen támogatás által lett kissé gyanus előttünk. Hát mi őszintén kimondjuk ezen inditvány ellenében, hogy mi — ha már nem házilag intéztetik el az ügy — nem békebiróként kérjük fel a superintendentiát, hanem mint jogainkban sértett felek, egy fellebbezési fórumot sem kerülve ki, igyekezünk sérelmünket orvosoltatni, annyival is inkább, mert ezek a jó intelligens urak arról győztek meg bennünket, hogy nekik saját énjük elébbvaló az egyháznál, készebbek azt inkább romba dőlve látni, csak maradhassanak.

A beadott és össze nem számolt szavazati iveket dr. Palay ur a rosz bankókhoz hasonlitotta, melyet le kell foglalni; ugyan kérdjük Palay urtól, hát ő magát hova sorozza, mikor a városházánál mint orvost nem foglalták le, hanem killebbezték, pedig reá csak nem fogja senki, hogy azért tették mert függetlenségi, miután mint a szabadelvü párt részéről kiküldött házaló kortes, kivált a libakert körül eléggé szint vallott; saját példájából rájöhetett volna, hogy nemcsak az a rosz bankó a mit lefoglalnak, hanem sokszor az is, a mit elbocsátnak.

Legérdekesebb részét tette Balogh Imre tanácsnoknak azon önérzetes nyilatkozata, mikor felemelt fővel kimondta, hogy az ő önérzetével, meggyőződésével nem fér össze, hogy 1600 szavazat ellenében oly csekély számu szavazattal helyén maradjon. Na erre keletkezett iszonyu zugás, „eláll" kiáltások, hjaj! az igazságot nem örömest hallgatja az ember, kivált ha saját „énünk" ellen van irányozva; sippal, dobbal és trombita szóval is igyekezünk azt hallatlanná tenni, pedig uraim az igazság utat tör magának, s ki nem akarja hallgatni, az elébb-utóbb megfogja érezni.

Felemelkedettség ült a főtiszteletü püspök ur homlokán, midőn kinyilatkoztatta, ha az intelligentia elől akar járni, ugy viselje magát, hogy a nép bizalmát megnyerje, ez egyfelől intés, másfelől a főpásztor szájából jött tanács és minthogy a főpásztor szájából jött, azt az irántai mély tiszteletből nem is magyarázgatjuk. De nem állhatjuk meg hozzátenni, hogy a nép bizalmát könnyü megnyerni, ahoz nem szükségeltetik egyéb, mint önérzet, nyilt őszinteség, igazságosság; olyan egyének, kik bujkálva gyülésezgetnek, titkolóznak tetteikkel, vagy a néppeli mit sem gondolást árulja el, vagy éppen azok ellen irányul, ilyenek a népvezetői mai időben már nem lehetnek. Kinek sok titkolni valója van, annak sok bünének kell lenni; a felfelé való kegyvadászás, az alsóbbak elnyomatását vonja maga után.

Politikai hirek.

— Az egyptomi kérdés I. Tevfik pasa trónra léptével sem veszté el válságos jellegét; mert Németország a nyugoti hatalmakkal hasonrangu állást akar elfoglalni Egyptomban.

— Boszniának a közös vámterületbe való bekebelézésénél követendő vámkezelés megállapitása tárgyában az osztrák-magyar vámkonferenczia annak idejében kiküldött albizottsága, a mai napon ujra megkezdte tárgyalásait Bécsben.

Elmélkedés Szeged rekonstrukcziója felől.

Irta: KOSSUTH LAJOS.

Szokásom, irásban adni magamnak számot nézeteim felől, midőn oly kérdéssel foglalatoskodom, mely részletekre terjedő átgondolást igényel. Igy könnyebben találom megtartani gondolkozásomban a logikai egymásutánt. Az eszmék egymást sem agyon nem kergetik, sem el nem mossák.

Én az elpusztult Szegednek, Hazám második, a magyar faj első nagy városának okszerü ujjáalkotására mind nemzeti, mind közgazdászati szempontból igenigen nagy fontosságot helyezek. — Aztán Szeged szerencsétlensége példátlan mérvben rezgésbe hozta az emberiség szivének részvét-hurjait, — Felénk forditotta a müvelt nemzetek testvéries figyelmét. Reánk nézve hát nemzeti becsület kérdésévé is vált, megmutatni, hogy müvelt, értelmes gyakorlatias nemzethez illően tudunk megfelelni a világ felénk fordult figyelmének. Szeged rekonstrukcziója a magyar nemzet életrevalóságának fokmérője leszen azok előtt, kik az elpusztult nagy magyar város szerencsétlenségének enyhitésére segédkezet nyujtottak felénk.

Én azt gondolom, a feladat sikeres megoldása első sorban a kiindulási pontok helyes megválasztásától függ.

Hadd lássam hát, minő kiindulási pontok vannak az adott helyzet által indikálva?

A megoldandó feladat természete azon tény által van adva, hogy Szeged sikon fekvő, folyamparti város, s annak is kell maradnia: különben elvesztené nemzetgazdászati fontosságát, s rekonstrukcziója csak humanitárius érdekkel birna.

Én hát azon nézetben vagyok, hogy Szegednek máshová áttelepitése szóba sem jöhet. Egy áttelepitett Szeged csak névleg volna Szeged, — valóságban nem. Sem az nem volna, ami a magyar nemzetnek a multban volt; sem azzá nem lehetne, amivé a jövendőben lenni hivatva van.

Szegednek ott kell hullámsirjából fölemelkedni, ahol ezredéven át élt.

Ez, nézetem szerint az alaptény.

Hanem ez adott helyzettel két nehézség is adva van, mellyel a rekonstrukcziónál számolni kell.

Egyik az árviz lehetsége, másik a vizfakadások bizonyossága.

Az árvizveszélyt védgáti munkákkal s okszerüen kombinált folyamszabályozással minimumra lehet is, kell is leszállitani. — de az adott helyzetben egészen lehetetlenné tenni, ember észnek, embererőnek nem adatott. „Mit des Geschickes Mächten ist kein ew'ger Bund zu flechten." — Az olasz génius századok óta rajta van, hogy a Pó kicsapongásait féken tartsa. Csapokra ütötte, a földmüvelés kiszámithatlan hasznára, — még pedig oly mértékben, hogy másodperczenkint 660, tehát 24 óra alatt $54^1/_2$ millió köbméter vizet lehet a Póból elvezetni: Cremonától kezdve pedig töltésekkel csináltak tág lefolyási medret a Pó dagályának, s általánosan el van ismerve, hogy e töltések — a hollandiaiakkal — a legtökéletesebb védrendszert képezik az árvizveszély ellen egész Európában; de azért épen amint ezeket irom, siralmas jajkiáltások hangzanak Terrara s Mantova tájáról a töltéseket áttört árviz miatt. — A tapasztaláson okult emberész kétségtelenül még tökéletesitheti a védekezési rendszert, s hinni szeretem, hogy az ujjáalkotandó Szeged biztositására a legtökéletesebb védrendszer fog alkalmazásba vétetni, melyet a természet törvényeivel számoló emberész csak kigondolhat; de mindez Szegedre nézve az árvizveszélyt csak az eshetőségek minimumára redukálhatja, — egészen lehetetlenné nem teheti.

Mi következik ebből?

Következik az, hogy Szegednek akként kell rekonstruáltatni, miszerint ha rendkivüli meteorologiai zavarodások folytán (melyek nemcsak lehetségesek, de sőt időnként elkövetkezésük bizonyosnak tekinthető) az ujjáalkotandó nagy magyar várost, minden védmunkák daczára vizár találná meglátogatni, az csak kellemetlenséget, csak kisebb-nagyobb kárt okozhasson, de pusztulást nem.

Ez tehát az egyik tekintet, melynek Szeged rekonstrukcziójánál irányadóul kell vétetni.

Az adott helyzet másik nehézsége: a vizfakadás. Itt egy természeti törvénynyel állunk szemben; természeti törvényhez pedig alkalmazkodni kell, mert eltörlését nem lehet dekretálni.

Az alsó Tiszavölgy Beudant szerint csak 77 méternyi magas a tenger fölött, a mi borzasztóan csekély magaslat, ha meggondoljuk, hogy a Duna-Tiszavölgy folyóit felfogó Fekete tenger egyenes vonalban még 600 kilometernyi távolban van a roppant kiterjedésü tiszai sikságtól, mely egykoron kétségtelenül egy nagy, még pedig nem édes, hanem sós-tenger fenekét képezte, miként a külterületén található só-lerakodások, a belebb is előforduló sósviz-fakadások s az egész Tiszalapályt ellepő szikes földek mutatják, melyek ugy az által, hogy sziksón s glaubersón (Na O, SO_3+JO HO) kivül konyhasót (Na Cl) is tartalmaznak, mint a szik folytonos képződésének legtermészetesebb magyarázata által is tengeri só-ülepedésre utalnak.

A Tiszalapály ezen csekély magasságának természetes következése a Tisza lustasága, ennek pedig a Tisza medrének iszapolódása, tehát emelkedése. Ennek viszont kikerülhetlen következése, hogy a lejtőtlen tiszai lapály alluviális homokjából az esőviz nem folyhat be a Tiszába, hanem leszivárog a homok alatti vizfelfogó geologiai képzetre (mit geologusok vörös homokkőnek — Rothliegendes — és kőszenes homokkőnek — grès houiller — mondanak,) ott összegyül és a magasabban fekvő Tisza medrébe le nem folyhatván, a szikes homoktalajban fel-felfakad.

Ez a vizfakadás még növekszik a Tisza vizének szivárgása (infiltratio) által; minthogy a tiszavölgyi talaj jelzett alkatánál fogva a Tisza nemcsak hogy el nem viheti a lapályra eső vizet, hanem még ahhoz szivárgás utján a magáéból is ad. Egyptom némely részében a Nilus vizének szivárgása a folyamtól nyolczvan kilometernyi távolságban is észlelhető.

Ez a vizfakadás tehát olyan dolog, melyre Szeged rekonstrukcziójánál még rendes, normális viszonyok közt is okvetlenül reflektálni kellene. Hiszen a régiségbuvárok kutatásainál ez a vizfakadás még az Öthalmon is alkalmatlankodik: hát még mennyire otthon van az a szegedi belterület alantas talaján!

De mindez még nem elég. Bakay Nándor „Emlékirat"-ában („Szeged város ujjáalkotása érdemében") azon megdöbbentő, de nagy figyelemre méltó körülményről olvasok, hogy „amióta a Tisza medre Szegednek feje fölé kerittetett, a fakadó vizek által fölvert vadszikek az egész talajt annyira lazává tették s annyira megrontották, hogy Szegeden már a legszilárdabb téglaházakra sem akartak a pénzintézetek hitelt nyujtani."

Én azt gondolom, hogy Bakaynak jórészben igaza van, midőn azt mondja, hogy a Tisza medre Szegednek feje fölé „kerittetett"; de akár kerittetett, akár került az a tényen nem változtat. Az a talajlazaság s épületromlás, melyet Bakay fölemlit, — az üzletvilág ama bizalmatlansága, melylyel a szegedi épületek szilárdsága iránt viseltetik — egy végetlenül fontos körülmény, melyet Szeged rekonstrukciójánál ugyancsak figyelembe kell ám venni! És ha ilyen volt a helyzet már a márcziusi katasztrófa előtt, el lehet képzelni, mivé lett az a szikes, laza talaj a több mint harmadfél hónap óta rajtafekvő árviz mállasztó hatása alatt, habár az iszapülepedésnek mégoly mérséklő befolyást tulajdonitunk is. Én megvallom, egy cseppet sem csodálkoznám, ha majd mikor az az elöntött talaj szikkadni s összehuzódni kezd, azt hallanám, hogy még a fennmaradt épületek közt is nem egy lesz, amely sülyedezni fog.

Mi következik mindezekből?

Következik az, hogy Szegednek oly terv szerint kell ujraalkottatni, miszerint épületeinek szilárdságát a vizfakadás és talajlazaság ne kompromittálhassák. Nem ördöngösség ez; csak nem kell elmulasztani, a mit a helyzet természeti viszonyai igényelnek.

Elolvasván, a mit eddig irtam: ugy látom, hogy „locus communis"-oknak nevezhető elementáris dolgokat irtam. Ez bizony igaz. De én arról vagyok meggyőződve, hogy ezek a locus communis-ok adják Szeged rekonstrukciójának feladatához a kiindulási pontokat. Ezekre kell az egész rekonstrukció tervének alapittatni. Ez az ujjáalkotás betürendjének alpha-ja. Nincs az a kigondolható terv, mely a természet elutasithatlan törvényeinek s az adott helyzet imperativ követelményeinek megfelelhetne, ha nem ezen kiindulási pontokra lenne alapitva.

Tehát Szegednek akként kell rekonstruáltatni: hogy 1) árviz esetén el ne pusztuljon, s hogy 2) a rekonstruálandó nagy magyar város minden vizfakadás, a talajnak minden lazasága mellett is szilárd fennállásra számithasson.

Ez a feladat.

A kérdés hát az: mit kell tenni? Miként kell eljárni, hogy e kettős feladatnak a rekonstrukczió megfeleljen?

Először is én határozottan helyeslem Bakay Emlékiratának azon javaslatát, hogy Szeged belterületét fel kell tölteni. Mindenütt-e vagy csak helyenkint, mily kiterjedésben s mily magasságig? — azt a fek- és lejtmérés fogja megmutatni; de a feltöltést „in thesi" az okszerü rekonstrukczió egyik alapföltételének tartom.

Erre nemcsak a város belterületének alantas fekvése utal, hanem a Tisza medrének emelkedésére való tekintet is. Mert tévedésnek tartom azon nézetet, hogy ha a Tiszaszabályozás eddigi rossz (rosszabb, mint rossz mert rendszertelenül kapható) módja helyébe bármely okszerü rendszer fog is elfogadtatni: a Tisza medre többé épen nem fog emelkedni. Erről, az emlitett 77 méternyi magasság mellett a 600 ezer méter távolban fekvő tenger fölött — álmodni sem lehet.

A dolog nézetem szerint ekként áll:

A Maros delta-képző természeténél fogva az ugynevezett „munkás-folyók" (fleuves travailleurs) közé tartozik; s ez a munkás-folyó csaknem derékszögben löki oldalba a Tiszát Szegednél. S mert ez lassubb folyásu amannál, hát természetes, hogy a Maros a maga torkolati iszapját nem a maga saját medrébe, hanem a Tiszáéba rakja le, — a minek (kapcsolatban a szabad viz lefolyásának hidak stb. általi megszoritásával) következése az, hogy a Tisza medre (mint Bakay magát kifejezi) „Szegednek feje fölé kerittetik." Tehát a Maros levezetésével (melynek lehetőségére a Maros-ártéri erekkel maga a természet rámutat) s a vizlefolyás akadályainak elháritásával azt igenis el lehet érni; hogy a Tisza medre ugyszólván mesterségesen mind magasabbra ne kerittessék Szeged feje fölé. Ez lehetséges.

(Folyt. köv.)

Az életbiztositás.

Az „életbiztositás"-ról irt soraimnak a Pester Lloydban való megjelenése után, e lapban egy rövid nyilatkozat jelent meg, mely kijelenti, hogy ama sorok által, melyek a közönséget arra intik, hogy a takarékosságnak az életbiztositás utján gyakorolt alkalmazásánál ne folyamodjunk a külföldhöz, hanem forduljunk e czélból nagy hazai társulatainkhoz, egyáltalában nem tekinthető a „Gresham" elleni támadásnak. E feljajdulás engem azon latin közmondásra emlékeztet: „si tacuisses, philosophus mansisses."

Felhiva érzem tehát magam, hogy utána járjak, vajjon figyelmeztetésemnek éle nem fordulhat-e a „Gresham" ellen is, s vajjon nem kell-e őt is azok közé vennem, a kik ellen megnevezések nélkül irattak jóakaratu soraim?

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

Egy halálra itélt naplója.

Lajos Napoleon titkos emlékirataiból.

(Folytatás.)

A legközelebbi héten teljesen bevoltam rendezve Bellona majorban; s boldog napokat éltem. A kölcsönös hajlam Julia és köztem, mind inkább inkább bizonyos viszonynyá kezdett alakulni, melyet az őrgrófné nemcsak helyeselni, hanem még bizonyos titkos örömmel szemlélni is látszott. Nyilatkozatra azonban még nem került a dolog. Név, állás, haza nélkül idegen létemre a világban, — mint voltam — teljes okom volt félni a nyilatkozattól.

Villana őrgrófné, bár közel ötven éves volt még mindig sokat birt azon kellemből, mely a magasabb társaság nőit, első világba lépésüktől fogva, mint elmulhatlan tavasz, az élet legutolsó lépcsőjeig kiséri. Alakja és vonásai, hajdani fényes szépséget árultak el, s épen oly jó szivü mint értelmes volt.

Több év óta özvegy életet élt s birtokosa volt egy igen tekintélyes vagyonnak, melynek egyedüli örököseül, szeretetre méltó unoka hugát tartották. Ez utóbbival, kit már gyermek korában vőn magához, az év négy hónapja kivételével, melyeket Nápolyban töltött, csaknem szakadatlanul Bellona jószágán lakott.

Az őrgrófné e mezei székhelye tehát, mióta Julia a nagyobb világ körébe vezettetett, legalább minden héten gyülhelye volt egy legválogatottabb társaságnak, melyben a kedves, — gazdag örökösnő különös vonzópontnak tekintetett. Ezen összejövetelek, az őrgrófné családjában nemrég történt halál eset miatt, elmaradtak darab ideig, s most, miután a gyász ideje, kevéssel Bellona majorba vonulásom után lelelt, egy fényes táncz vigalommal szándékolták megnyitni a társalgást, melyre az előkészületek már meg is tétettek.

Ez idő tájban, naponta megjelent egy fiatal ember Bellonában, ki mindazon tulajdonságokkal birt, melyek nálam hiányoztak. Ő, egyetlen fia volt egy franczia menekültnek, ki nehány év előtt B** városka közelében földbirtokot vásárolt. Az ifju ember neve, báró d' Albreuse Károly volt, körülbelől huszonnégy éves, alakja tekintélyt parancsoló, s évi jövedelme megközelité az 50,000 aranyat. Jelentékeny jószágokat birt a szomszédságban, éles elméjünek tartatott, szerencsés vala a nőknél, és épen külföldi utazásaiból tért most vissza. — Minden hölgy közül, kikkel eddig éritkezésben állott, — miut hallottam — csak egyet tüntetett ki, és ezen egy: — Julia volt.

Eddig még csak kétszer láttam őt; mind kétszer együtt ebédeltünk az őrgrófnénál. Csak nehány szót váltottunk egymással, ő mindig igénybe volt véve Julia iránti figyelme által s nekem engedé a gondot, hogy az őrgrófnét mulattassam. Valahányszor elment, ugy látszott mintha aggódóbb s irántam Julia odaadóbb hangulatban lett volna; ugy tetszett, mintha engemet veszteségemért kártalanitani, vagy tanusitott önmegtagadásomért jutalmazni akarna.

A tánczvigalom estélye volt. Kocsi kocsi után robogott el szobám ablakai előtt. Egy violacsokor feküdt előttem asztalomon, melyet a mult napon Juliától kaptam, és édes, fájdalmas vágyba merülve szegeződtek szemeim arra. Hogy szerelmességének benyomását teljesen érezzem, melylyel a tánczvigalomban tündökölni fogna, nem akartam előbb a terembe menni, mig őt már ott lenni gyanithattam.

Az alatt egy karszékbe dőlve, ama élénk varázsteljes álmodozásoknak adtam magamat, melyek a szerető szivnek tulajdonai szoktak lenni, a magános esteli szürkület óráiban, és nem vigyáztam arra, hogy a vig tánczzene, már egy teljes óra óta behangzott szobámba, mig komornyikom, miután időközben besetétedett, gyertyavilággal jelent meg, s elcsodálkozott, hogy engemet még szobámban talált.

A terembe léptem.

Épen végét érte egy tánez. A báró, visszavezette Juliát ülőhelyére, ki királynőként tündökölt, s kinek lépteit mindenfelől csodálat követte. Beszélgetésbe volt merülve, melynek tárgya igen fontosnak látszott lenni, melyre azonban Julia csak félig meddig hallgatott. Egymás mellett foglaltak helyet. A báró fokozott érdekeltséggel folytatá beszédét, és Julia, kinek tekintete néha-néha keresztül hatott a tömegen, mintha valaki keresne, mindig figyelmesebben hallgatta most, — mindig láthatóbb jó akarattal, meleg, szives részvéttel.

Eddig, mindig bizonyos kényelmetlenséget, könnyü sérelmet, bizonyos levertséget hagyott bennem hátra a báró társalgása szerelmem tárgyával; a bizalom s remény azonban, melyet hajlamamnak bár csak gyanitott viszonzásában is találtam, mindig csak kitörölték e kellemetlen benyomást s lehetetlennek tartottam azon szivnek tőlem elfordulását, melyhez mint istenséghez gondolataim szakadatlanul kapcsolva valának.

De most, midőn oly helyen, hol százan csodálták őt, százan keresték kegyét, kizárólag egy ember mellett láttam, oly embernek, ki engemet minden tulajdonságban felülmult, s a kiről tudtam, hogy őt szereti; oly érzés lepett meg, mely szerint minden reményem egy csapással lesujtatott. Semmiségemnek leverő, halált hozó öntudata volt az, ezen ember ellenében. Daczára a tömeg hangos, vidám zsibajának, hirtelen egyedül éreztem magamat, segedelem nélkül elhagyottan, s a féltékenység minden furiája, boszankodás, harag, kétségbeesés támadtak fel szivemben.

(Folyt. köv.)

E czélra segédeszközöket mindenesetre csakis a „Gresham“ mérlegeiben és feltételeiben találhattam. Ha a mérleg tanulmányozása nem lehet kimeritő, ez csakis az utóbbi szerkesztésének következménye. Nem épen e társaság szoliditása jeleként tünik fel azon tény, hogy a „Gresham“ minden értékpapirjait a „vételáron“ és nem, mint Magyarországban, a törvény és mint bárhol a szilárd kereskedelmi elvek követelik, junius 30-nak a mérleg lezárta napjának árfolyama szerint sorolja fel.

Én részemről különben csak az osztrák-magyar papirok értékeit vizsgálhattam meg, mert mind az öt világrész vasuti értékpapirjai, országos és városi kölcsöneinek a képzelhető legtarkább képet nyujtó értekeit kimutató árfolyamkimutatások nem állanak rendelkezésemre. De már is ezen osztrák-magyar értékpapirokat illető különbözet is oly tetemes, hogy méltán következtethető, hogy a mérlegben kimutatott értékpapirok vételára és azoknak jun. 30-ki árfolyam szerinti értéke közötti különbözet valószinüleg több millióra rug.

A minden értékpapir árfolyamaiban teljes tájékozottsággal biró londoni börze csakugyan ily következtetésre jutott, mit tanusit az, hogy a „Gresham“ részvényeit — melyekre egyenkint mintegy 50 forint fizettetett be — 20 frttal jegyzi, daczára annak, hogy a „Gresham“ utoljára 4%-nyi osztalékot fizetett, mint ez az „Argus“ czimü lapból — mely az összes életbiztositási társulatok részvényeinek árfolyamértékeit közli — kitünik. Az angol azonban kiérzi, hogy „valami hiba“ van a „Gresham“-nél és fényes számok által nem ámittatja magát. Ime annak egyik példájául, hogy a londoni börze a papiros értékének megállapitásánál irányadóul csak a társaság szoliditását fogadja el, szolgáljon azon tény, hogy az „Imperial“-nak csak 250 frtnyi befizetésü részvényének értékét habár az osztalék csak $1\frac{1}{5}\%$ volt, mintegy 1600 frttal jegyzi.

De el nem hallgathatom azon nagy büntsem, melyet a „Gresham“ az erkölcsiséggel szemben elkövet akkor, midőn feltételeiben osztentativ pathoszszal kiemelni, hogy öngyilkosság esetére is biztosit.

Nem kivánok a kedélyre hatni azon megjegyzéssel, hogy a „Gresham“ életbiztositási kötvénye sok esetben, midőn a családapát terhes gondok környezik, a szerető nőre, a gyermekekre nézve borzasztó jóltevőül tünik fel. Az aggódó családnak nem szerzi meg az ily kötvény azon nyugalmat, melyet az atya szeretete nyujt a gondoskodás e nemében. Más oldalát kivánom csak most földeriteni az ily szerződés hátrányának azokra nézve, kik a „Gresham“-mel érdekközösségben állnak.

Nincsenek-e érdekeikben veszélyeztetve a biztositottak az által, hogy sokan, kiknek a valószinüségi számitás szerint hosszu évek során át kellene dijakat fizetni, a honorált öngyilkosság által kivonják magukat a fizetés kötelessége alól, s a társaság, mely a biztositottak csoportjainak befizetéseiből ennélfogva kellő tartalékokat nem gyüjthet, kénytelen a biztositottaknak álaptőkéjéből, mely a „Gresham“-nél körülbelül 200.000 frtra rug, a biztositott összegeket kifizetni?

Igen. Veszélyeztetve van a többi biztositott érdeke annálfogva, mert ily esetekben a társaság elvégre a liquidáczióhoz jut és azok, kik hosszu évek során át rendesen fizetik keservesen megtakaritott filléreiket, ugy járhatnak, mint járnak azon szerencsétlenek, kik az Angliában évenkint tuczatszámra megbukó életbiztositó intézetek biztositottai, — kik elvesztik a befizetett dijakat s kiknek családai a biztositás jótéteményében nem részesülnek.

Az ily társaságok közül csak a nagyobb körben is ismert „Queen“ s „Albert“ életbiztositó társaságokat emlitem, melyeknek bukása nem kevesebb bajt és szerencsétlenséget okozott, — mint a közel mult időben megbukott „Glasgow“-i bank.

Csak is örömömre szolgál, hogy az előbb mondottak szerint anyagi s erkölcsi hatásánál fogva kerülendő „Gresham“ reklamácziója alkalmat nyujtott nekem a fenti sorokra s hogy ismét figyelmeztethetem a gondos családatyákat, hogy az életbiztositás czéljára nehezen megtakaritott fillérjeiket ne a külföldre, hanem belföldi intézeteinkre bizzák.

„P. N.“

— **BUDAPESTI HIREK.** — **A főkapitányság** 20 csónak beszerzését kérvényezi a belügyminiszteriumnál, hogy azokon a folyam rendőri szolgálatot s netáni árviz esetén mentési munkálatot teljesithessen a rendőrség. — **Borzasztó gyilkosság** követtetett szombaton a fővárosban. Egy szerencsétlen mintegy 25 éves ember hulláját találták meg borzasztó módon elcsonkitva. Torka egész fülig fel volt hasitva, s szemei kicsüngtek üregeikből. A gaz tettest még nem fogták el. — **Az athleták** Parádra tárgyaloglást rendeznek október hóban. — **A Figaró album** már megérkezett Párisba. — **A „Nemzeti Hirlap“** tegnapi számában bucsut vesz olvasó-közönségétől. Ez volt utolsó száma.

UJDONSÁGOK.

*** T. előfizetőinket felkérjük, hogy előfizetéseiket mielőbb megujitani sziveskedjenek. Egyszersmind a hátrányokat mulhatlanul beküldeni kérjük, nehogy e hó végével a lap küldését beszüntetni legyünk kénytelenek.**

* **A lótenyésztési** jutalom dijosztás mai napon tartatott meg a nagyerdőn s bár a miniszterium nem vette tekintetbe a határnap kitüzetésénél, hogy hétköznapon a gazdaközönség nem vehet részt a kiállitásban — legalább nem oly nagy mérvben mint Debreczen vidékén várni lehetne, mégis e kiállitás sikerültnek mondható, mert igaz ugyan, hogy a mult évben kétannyi ló is volt kiállitva mint most, azonban minőség tekintetében teljesen meglehetünk elégedve. — Csak azt nem helyeseltük, hogy a biráló bizottság a szavazást a tulajdonosok jelenlétében eszközölte sőt az elnök Koszorus Lajos ur, akkor is megtartotta elnöki helyét, midőn az ő általa kiállitott anyakanczára ment a szavazás. Ez a közönségben visszatetszést szült, de meg szerintünk és bizony sokak szerint, bár anya kanczája kitünő, de annak csikója messze marad Dr. Szikszay Szabó József és Steinfeld Ignácz urak által kiállitott fias kanczák mögött. Szerintünk ha az elnök érdekelve van, a szavazásnál nem lehet jelen. Dijakat nyertek a következő kiállitók:

Anyakancza sikerült szopós csikóval.

1. Koszorus Lajos debreczeni lakos 12 drb arany — 2. Debreczen város 10 drb arany helyett (miután arról lemondott) 1 drb arany diszoklevél), 3. Dusóczky László 8 drb arany, 4. Gyulai Sándor Nánás 6 d arany, 5. Balogh Péter debr. l. 5 drb arany, 6. Zöld Mihály debr. l. 5 d. arany, 7. Koszorus Lajos debr. l. 1 d. bronz diszoklevél, 8. Bagi Imre Ujváros 2 d. arany, 9. Sápi Gáspár Földes 2 d. arany, 10. Papp János P.-Ladány 2 d. arany.

3 éves kancza csikóval.

1. Steinfeld Ignácz debreczeni lakos 10 drb arany, 2. Debreczen város 8 drb. arany helyett (miután arról lemondott) ezüst diszoklevél, 3. Gazdasági tanintézet 6 d. arany helyett (miután arról lemondott) bronz diszoklevél, 4. Faragó András debr. l. 5 d. arany, 5. Jámbor Ferencz debr. l. 5 d. arany, 6. Debreczen város bronz diszoklevél, 7. Gazdasági tanintézet nemzetiszin szalag. 8. Koszorus Lajos nemzetiszin szalag, 9. Harsányi János debr. l. 2 drb arany.

2 éves kancza csikóval.

1. Richl Józsefné Debr. 2 db. arany. 2. Gazdasági tanintézet bronzdiszoklevél. 3. Kovács Endre H.-Böszörmény 2. db. arany. 4. Nagy Imre H.-Nánás 2 db. arany.

I éves kancza csikó.

1. Szabó Imre H.-Nánás 2 d. arany, 2. Gazdasági tanintézet bronz oklevél, 3. Gazdasági tanintézet bronz oklevél.

3 éves méncsikó.

1. Klein Gyula Debr. 2 db. arany.

2 éves méncsikó.

1. Bagi Imre Ujváros 2 drb arany.

I éves méncsikó.

1. Bende József Eebreczen 2 drb arany, 2. Fehér Herman Debreczen 2 drb arany.

Pontban két órakor három tarack dördülés jelentette, hogy a dijkiosztás kezdetét vette, s az a fent leirt módon foganatosittatott, melynek bevégeztetése után hat dördülés hirdette, miszerint a nagy munka után ősi szokás szerint lakoma kezdődött, mely hogy jónál jobb pohár köszöntőket provokált mondanunk is felesleges. Kivánatos volna, hogy jövőre a miniszterium, mielőtt a terminust kitüzi, nézne bele a naptárba s a kiállitás idejét vasárnapra tenné.

* **Halálozások.** Két halálesettről vettünk értesitést a hozzánk beküldött gyászjelentésekből. Egyike ezeknek tulaja velünk G a s s n e r P á l helybeli kereskedőnek 45 éves korában, másika szintén helybeli kereskedőnek Sőtér Miklósnak 42 éves korában történt elhunytát. Mindkettőnek temetése ma délután ment végbe. Nyugodjanak poraik békében!

* **A debreczeni iparos ifjuság** önképző s betegsegélyző egylete által tegnap a népkertben megtartott VI-dik évfordulati ünnepély nagyszerüen sikerült. A nagyszámu közönség, mely az ünnepélyen megjelent, azt csak emelte fényében. Hét óra után vette kezdetét, a müsorban megállapitott nyitánynyal Boka Samu kitünő zenekara által előadva, mit követett az egyleti titkár megnyitó beszéde. Ezután az egyleti dalkör által dicsérendő szabatossággal előadott darabok a közönség általános tetszésével találkoztak. Közbe B a r t a M i h á l y és T ó t h A l b e r t urak sikerült szavallata gyönyörködtette a közönséget. Végül Dajna Bandi zenész gordonka soloja s az egyleti dalkör által előadott Marseillais zárta be az ünnepélyt s kezdetét vette a legkedvezőbb idő mellett a táncz. Az iparos ifjak egyletének ez évfordulati ünnepélyén nemcsak iparosok voltak képviselve, de városunk előbbkelő köreiből is számosan vettek részt azon; igy jelen volt városunk polgármestere nagys. Simonffy Imre ur is, ki ez egyletet mindenkor pártfogásában részelteti: továbbá a jelenleg itt időző müvésznő Blaháné Kölesi Lujza a szinielőadás végeztével szintén megtisztelte látogatásával az ünnepélyt, s jelenlétével emelte azt fényében. A kitünő kedélylyel folytatott tánczmulatságnak a reggel vetett véget.

* **Az érettségi vizsgálatok** főiskolánkban véget értek. Összesen 68 ifju tett érettséget; közülök csak három nem találtatott érettnek.

* **A lövész társulat** tegnap délután tartotta évi rendes közgyülését. A tagok meglehetős számmal jelentek meg a közgyülésen, melyen a választmány mult évi jelentése olvastatott fel. Abban felsoroltatott az egylet vagyoni állása, mely ugyan nem a legkedvezőbb, mit a jelentés a pártolás hiánynak tulajdonit. Ezután következett a tisztviselők választása. Elnök Komlóssy Lajos, azon okból mivel a választmányi ülésekre a vál. tagok soha, vagy nagyon ritkán jelennek meg, nem ohajtá tovább viselni az elnökséget, azonban a tagok egyhangu kérelme folytán mégis elfogadta azon igéret kapcsában, hogy az uj választmányi tagok pontosak leendnek. Határoztatott e közgyülésen, hogy a lövészegyleti helyiségben vagy előtte ha magános ember tánczmulatságot rendez, a helyért az egyletnek e g y aranyat tartozik fizetni; ha pedig nem magános ember hanem társulat rendez ott belépti dij mellett tánczmulatságot, az ö t aranyat fizet a helyért. Több kevésbé fontos ügy elintézése után a közgyülés véget ért.

* **Közeledik a nagy nap,** midőn a középiskolai tanáregylet vándorgyülésére az egylet tagjai városunkba érkezendnek. Jövő julius hó 3-án a délutáni és esteli vonattal érkeznek meg a tudomány emberei, a mely napon este a „Bika“ vendéglőben fogják ösmerkedési estélyüket tartani.

* **Blaháné Kölesy Lujza** városunkban szinpadi fellépéseivel ujjabb és ujjabb babérleveleket szerez ama koszoruhoz, melyet énekmüvészete által a hazában magának kiérdemelt. Tegnapi és tegnapelőtti előadásai zsufolásig töltötték meg a szinház minden zeg-zugát, és gyönyörrel hallgatta mindenki elragadó dalait. A „Sárga csikóban“ Erzsit a „Piros bugyelárisban“ Zsófit ugy személyesité mint azt előtte még senki. Játéka époly müvészi, mint éneke. A közönség nagy ovatióval fogadta régi kedvenczét, s még nyilt jelenésben is gyakran kihivta. A mi Csóka szintársulatát illeti, az még sok tekintetben kivánni valót hagy fent; egyes szereplők emelkedtek ki csupán, kik közül Várady József népszinmüénekest lehet felemlitenünk, kinek szép hangja korrekt éneke a közönség közmegelégedésével találkozott.

* **Csokonay szobrának,** városunk eme legbecsesebb müremekének egy kicsinyitett alakban ügyesen talált utánzása látható ifj. Csáthy Károly kereskedésének kirakatában, késziője Oláh György akademikus szobrász, ki az alakitás terén hivatottságáról Faust és Margaréta, Romeo és Julia csoportjaival majd Huzly Károly prépost, nem rég pedig Révész Bálint püspök mell szobrával elég bizonyságot tett már. Hogy fennemlitett legujabb müve mind ez eddigiek közt legjobban sikerült azt szobrászunk nem csupán a képfaragás körül folyton növekvő rutinirtságának de főleg multja azon szerencsés időszakának köszönheti, melyben ő a modellirozást magától a Csokonay szobor megteremtőjétől a hirneves Izsótól tanulhatta s különösen, hogy a nagy mester ösmeretségét már azon időben volt szerencsés birni, midőn ez a Csokonay-szobor agyagmintáján Debreczenben dolgozott. Izsónak fiatal szobrászunk szép tehetsége már akkor feltünt, ezért őt a munkában levő szobor egyes részeinek mint a szőlő leveleknek kidolgozásával megbizni is merte; mint szobrászunk maga elbeszélte, a nadrág draperiánál pedig modelül is maga elé állitá. E szerencsés körülmény folytán jó alkalma nyilt Oláh Györgynek [illegible]szletek beható tanulmányozása mellett, a [illegible]y mü egész jellemét is ugy átérteni [illegible] fogni, hogy annak kicsinyitett alakban ki[illegible]zására most csupán elhatároznia kelle magát, mert müvészünk min den szerénysége mellett is a kivitel biztos sikere felől maga sem kétségeskedhetett. Hogy materiális oldaláról a dolognak nem fér-e a sikerhez némi kétség, s meg lesz-e fizetve e müre forditott gondja; azt meg mi merjük remélni és reményünkben a gazdag városnak — mint mondani szokták — „minden szépért és nemesért lelkesedni tudó“ közönsége nem fog megcsalni. A szobor egyébiránt ugy irodalmi körök mint egyes mübarátok számára oly alkalmas s oly sokat mondó szobadisz, és csinos kiviteléhez képest annyira olcsó (5 frt), hogy nem is teszi nagy próbaköre városunk Maecenasait. (H. S.)

* **Hirdetés.** Békésmegye bizottsága által az orsz. vásártartási joggal felruházott békésmegyei községek vásári rendtartása tárgyában alkotott szabályrendelet 1. 2. 3. és 9 §.-sai egész terjedelmében a kapitányi hivatalnál a hivatalos órákban betekinthető.

* **Az orvos-majális** alkalmával felülfizettek: Göltl Nándor ur 6 frt, Tamássy Géza és Béla urak 5 frt, Ngs. Huzli Károly, Dr. Dusóczky László urak 4—4 frt, Dr. Fáy Márk ur 1 jegyért 1 drb. 10 frankos arany, özv. Deutsch Józefné urhölgy, Dr. Legányi Gyula, Vecsey Viktor, H. Szabó Lajos urak 3—3 frt, Dr. Engel Ignácz pocsaji közorvos, Dr. Zelizy Dániel, Dr. Sz. Szabó József, Dr. Varga Géza, Dr. Popper Alajos, Dr. Sárváry Gyula, Mihalovics István, Körner Adolf, Trocsányi Ferencz urak 2—2 frt, Sesztina Lajosné önga, Riedl Edéné önga, Dr. Tegze Imre, Dr. Szikszay Imre, Dr. Pallay Miklós, Muraközy Károly, Tamássy Károly, Farkas Ödön, Fábry János, W. G., Gerébv Fülöp, Zádor Lajos, Szabó Kálmán, Eperjessy Ignácz, Csajhos Gyula, Zorger Jakab, Babó Miklós, Varsághy Ferencz, Oláh Károly urak 1—1 frtot. Összesen 71 frt. és egy darab 10 frankos arany. Midőn a mélyen tisztelt felülfizetők névsorát a nagyérdemü közönség elé jutattjuk, nem mulaszthatjuk el egyszersmind szivélyes köszönetünket nyilvánitani nagybecsü adományaikért. Debreczen, junius 29. Papp József pénztárnok, Bruckner Ernő ellenőr.

* **Tüz ütött ki** tegnap reggel a kispéterfia-utczán. A tüz vigyázatlanság folytán támadt az istállóban, s azt el is hamvasztotta. A szomszédok és az odaérkezett önkéntes tüzoltók csakhamar eloltották a tüzet.

* **Soldosné-Blaháné.** Soldosné többé nem Soldosné. Mint a „M. Polg.“ irja, a müvésznő befejezte válópörét s kezéhez kapta az itéletet. A napokban egyik kisebb fürdőre megy megpihenni. Kapcsolatba e hirrel felemlitjük azt is, hogy jövőre ismét első férje nevét vette fel s Blaháné Luiza asszony lesz.

* **Korytniczáról** vettük a fürdő vendégek névsorát. Ebből kitünik, hogy a fürdőnek jelenleg 106 vendége van. Ott időzik S i m o n y i E r n ő, városunk első kerületének országgyülési képviselője is.

* **Székesfehérvári tudósitónktól** a kiállitáson kitüntetett debreczeni kiállitók névsorát ma délután megkaptuk; közlését azonban térszüke miatt kénytelenek voltunk holnapra halasztani.

* **Találtatott** több ezüst kanál, tulajdonosa átveheti Jeney István alkapitánynál a városházán.

* **A Torna-egyletből.** A jelen évben jun. 22-kén tartott jótékony czélu torna-ünnepély jövedelme volt belépti jegyekből 417 frt. Fölülfizetni kegyeskedtek 5—5 frtot: Huzly Károly kisprépost, Kaszanyicky Endre, Molnár György, Varga Lajos. 3 frtot: Szabó Lajosné urhölgy. 2—2 frtot: Hódy Gyula, Dóczi Gedeon. Trocsányi Ferencz, Szentpéteri János, Lugossy József, Kobor Boldi, dr. Varga Géza. 1—1 frtot: Tóth Sámuel, Dáné István, Tamássy Géza, Nagy Ferencz ügyvéd, László Alajos, Czövek Ferencz, dr. Sárossy László, dr. Legányi Gyula, egy vidéki ur, Vass Pál, Mayer Emil, Stibernyiné asszony, Falk T. Kerekes Albertné, Vecsey Imre, Kacskovics Iván, Kardos László, Csáky Gergely, Tasnády István. 50 krt: Gergely Antal. Ezenfölül a birkózásra kitüzött 1 frt dij is idemaradván, összesen 57 frt. 50 kr. Ezekből levonva az ünnepélyre tett kiadásokat, fele jövedelem 100 frt. jutott a n.-serédi árvizkárosultak részére. A felülfizetők fogadják e helyen is egyletünk nyilvános köszönetét, Jun. 30. A választmány nevében Nagy Károly titkár.

* **Ifj. Boka Samu** zenetársulata ma és minden hétfőn este a Király vendéglőjének udvarkertjében zeneelőadást tart.

Terményüzleti jelentés.

— Eredeti tudósitás. —

Budapest, junius 28-án.

Az elmult hétről a terményüzletben lényeges változást nem lehet jegyezni; alárendelt buzában a kinálat nagy volt és ezért olcsóbb árakon lettek vásárolva ellenben szép buzából ami előjött valamivel jobb áron értékesittetett. Őszi buza frt. 9.90—95 káposztarepcze pr. auguszt-szeptember frt. 12.25—50 bánáti repcze frt. 11.50—75. Repcze hiányzó külföldi rendelmények miatt alig eladható.

A mai itteni elérhető árak követhezők volnának:

Tiszai piros buza 76 ko. frt. 9.40—60 77 ko. frt. 9.70—10, 78/79 ko. frt. 10.20—55. Pesti szép buza 76 ko. frt. 9.—9.20, 77 ko. frt. 9.30—50, 78/79 ko. frt. 9.70—10. Bánáti szép buza 75 ko. frt. 8.45 70, 76 ko. frt. 9—9.15. 77 ko. frt. 9.25—50, 78/85 ko. frt. 9.65—95. Rozs olcsóbb frt. 5.80—6.15. Zab frt. 5.30—80. Kukoricza frt. 4.90—510. Takarmányi árpa frt. 4.80—5.40, maláta árpa frt. 5.80—6.30.

— **DEUTSCH ALBERT** füszerkereskedésében (Hatvan-utcza szeglet) CZÉMENT nagyban kapható. (142.)

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**
Főmunkatárs: **Grünvald József.**

27 **SOLDOSNÉ reggeli fejkötök kaphatók** Baum Miksa, bécsi-gyári raktárában. 27

Hirdetés.

A kismester-utczán 1139. számu ház, mely magába foglal négy szobát, két kamarát és egy szint tágas udvart külső és belső földjével együtt előnyös feltételek mellett örök áron eladó. A venni szándékozók forduljanak ezirant kicsapó-utcza 384 sz. házban lakó tulajdonoshoz. (200.)

MOLL Seidlitz-pora.

csak akkor valódi

csak akkor valódi

ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorozott czégem van lenyomva.
30 év óta mindig a legjobb hatással alkalmaztatott mindennemü **gyomorbetegség és emésztési akadály** ellen (ugymint étvágytalanság, dugulás stb.); továbbá **vértömörülés és aranyér-fájdalmak** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlandó, kik ülve foglalkoznak sokat.

Hamisitások biróságilag üldöztetnek.

Ára egy lepecsételt eredeti skatulyának 1 frt o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb orvos-szer a szenvedő emberiség segedelmére minden belső és külső gyuladások, a legtöbb betegségek mindennemü sebek, fej-, fül- és fogfájások, régi sérvek és nyitott sebek, rák, üszök, szemgyuladás, bénulás és mindennemü sérülések ellen stb.

Egy üveg használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Halmájzsir-olaj

Krohn M. és Társá-tól

Bergenben (Norvégiában.)

Ezen halmáj-zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló, faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható. **Ára egy üvegnek használati utasitással együtt 1 frt. o. é.**

Főszállitmányi hely

Moll A. gyógyszerésznél, cs. k. udv. szállitónál Bécsben

Tuchlauban.

Raktárak a birodalom minden jóhirü gyógyszertáraiban vagy füszerkereskedéseiben léteznek. Raktár nélküli helyeken nagyobb vásárlás esetén magánszemélyek is részesülnek árleengedésben.

A t. cz. közönség kéretik, határozottan csak Moll készitményeit követelni, csak olyanokat elfogadni, melyek védjegyemmel és aláirásommal ellátva vannak.

Raktárak: Debreczenben Göltl Ferd. gyógysz. Mihalovics István gyógysz. **Debreczen:** Dr. Rottschnek V. Emil gyógysz. Tamássy Károly gyógysz. Vecsey V. gy. **Fehérgyarmat** Balika Károly gyógyszerész **Hajdu-Böszörmény** Ray Lajos gyógysz. **Kisvárda** Balkányi F. **Mándok** Türk J. A. gyógysz. **Szolnok** Horánszky István gyógysz. **T.-Ujlak** Royko Viktor gyógysz. **Miskolcz** Hercz Dr. M. gyógysz.

Umráth és Társa Prágában

GAZDASÁGI GEPGYÁRUSOK,

ajánlják a szilárd készület, nagy munkaképesség, könnyü járás és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, kereken járó és keretén álló

kézi és járgány cséplőgépeiket,

1-től 8 ló vagy ökör erőig,

továbbá legjobb minőségü Backer rendszerü tisztitó-rostáikat, szecskavágóikat, a cséplőgép járgánya által hajtható dara- és lisztőrlő malmaikat stb.

Mutatvány raktár és képviselet POSSZERT JÁNOS-nál Debreczenben, ki is a t. cz. gazda közönségnek képes gyáriárjegyzékekk ingyen, postán bérmentve szolgál. (113.

Árverési hirdetés.

Szteriády Sándor debreczeni kereskedő csődtömegéhez tartozó áruczikkek u. m. különféle szövet, bársony, gyapot kelmék, battiszt és karton nagy választékban, fehér gyolcs, chiffon és vásznak, női kalap főkötőkre való divat virágok és egyéb különféle, nagy mennyiségben, és jó minőségü rövid áruk, a csődhitelezői választmány által nyilvános árverésen eladatni rendeltetvén, az árverés julius hó 2-ik napján d. e. 8 órakor megkezdve, az azt követő kapokon folytatni fog.

A rózsatéren Barcsay István tanácsnokhoz házánál levő üzleti helyiségében megtartandó árveréshez a venni szándékozók meghivatnak.

Debreczen 1879. junius 28.

Szilágyi Bálint,
csődtömeggondnok.

(197.)

Pollák L. Adolf,

Bécs I. Brandstätte 5.
(az Istvántemplom közelében)

a „villanyos tollhoz.“

Johnson-féle

angol szabadalm. keményitő-fény.

Ezen uj találmánynak hatása meglepő. Körülbelől egy evőkanálhoz 1/8 kiló rizskeményitő vegyitve, a fehérnemüt gyönyörüen fekériti, keményiti és fényné teszi, anélkül, hogy káros befolyása volna. Csomagokban 20 és 40 kronként,

Valódi ruhamerkoló-tenfa 50 kr.

Egyszersmind felemlitem, hogy ázsiai fé reg-por csomagonként 70 krért kápható. (178.)

Háziaszonyoknak.

Legalább négy kilo megrendelésnél küldök utánvét mellett bérmentve és vámmentesen

legfinomabb cuba kávét

kilóját 1 forint 85 krjával.

Megrendeléseknél a czim tüzetes feladása kéretik.

R. Maiti, Triestben.

(199.)

Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.